C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-251/26 Judecătoria Soroca, sediul Florești

Judecător Alexandru Zadorojniuc

D E C I Z I E
În numele Legii

07 iulie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
Având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul procurorului în Procuratura Soroca, Oficiul Florești, Radu Popa declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 martie 2026, pe cauza penală de învinuire a lui:

Groza Ivan ***,** IDNP *****, a. n. *****, născut în sat. *****, raionul *****, locuitor al sat. *****, r-nul *****, cetățean al R. Moldova, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, fără ocupație, văduv, un copil minor la întreținere, anterior condamnat prin:

-Sentința Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 07.04.2023, în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

- Sentința Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 14.05.2024, în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, la 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal RM.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 15.08.2025-02.03.2026;
Instanța de recurs:24.03.2026-07.07.2026.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 martie 2026, Groza Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal RM și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceia ce constituie suma de 30000 (treizeci mii) lei.

S-a adus la cunoștința lui Groza Ivan ***** că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, sancțiunea amenzii se consideră executată integral.

S-a aplicat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, în privința inculpatului Groza Ivan ***** - ce se va menține până la definitivarea sentinței.

S-a încasat de la Groza Ivan ***** în beneficiul părții vătămate *****, prejudiciul material în sumă de 19700 (nouăsprezece mii șapte sute) lei.

Corpul delict: Automobil de model „*****”, n/î *****, de culoare alb - după definitivarea sentinței de lăsat în gestiunea proprietarului.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că ***Groza Ivan*** aflându-se în or. Florești, în perioada de timp sfârșitul lunii septembrie a anului 2024 - februarie 2025, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere dobândită în cadrul activității de serviciu în aceeași companie de mai mult timp, prin inducere și menținere în eroare, acționând cu intenție directă, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind survenirea acestora, profitând de încrederea victimei, sub pretextul reparării unui motor de la automobilul de model „*****-Benz” cu n/î *****, a dobândit ilegal de la cet. *****, a. n. *****, locuitor al sat. *****, r-nul Drochia, mijloace financiare în sumă de 20000 lei, prin care fapt a cauzat părții vătămate un prejudiciu material.

Prin acțiunile sale intenționate, Groza Ivan *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: „sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare”.

În ședința de judecată, inculpatul, Groza Ivan *****, care până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatului, Lungu Alexandru, procurorul Popa Radu, partea vătămată ***** au susținut cererea înaintată de inculpat.

Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanța a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmării penale.

Sentința a fost pronunțată în procedura prevăzută de art. 364/1 CPP RM.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen, a declarat recurs procurorul în Procuratura Soroca, Oficiul Florești, Radu Popa care a solicitat casarea totală a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02.03.2026, în privința lui Groza Ivan în partea ce ține de aplicarea pedepsei. Dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

- instanța de judecată a examinat cauza în baza procedurii simplificate. Pe lîngă faptul că, inculpatul Groza Ivan ***** a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită şi prin cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale;

- la adoptarea sentinței, instanța de judecată a reținut că acțiunile inculpatului Groza Ivan, just au fost calificate în baza art.190 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative: „sustragerea bunurilor altei personae prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare";

- instanța de judecată la adoptarea sentinței şi individualizarea pedepsei, a făcut referire la prevederile art. 7 Cod penal, prin care a reținut că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârşite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală;

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovată de săvârşirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod;

- instanța de judecată, referindu-se la personalitatea inculpatului Groza Ivan *****, a constat că, anterior a fost condamnat (f. d. 48-49), la evidența medicului narcolog şi psihiatru, nu se află (f. d. 45), este caracterizat satisfăcător (f. d. 44) este neangajat oficial în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor;

- instanța de judecată la adoptarea sentinței și individualizarea pedepsei, a făcut referire la prevederile (art.16 alin. (3) Cod penal), apreciind gradul de pericol al infracțiunii săvârşite care se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă, luând în considerație personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia până şi după comiterea faptei, care anterior a fost condamnat, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului,

cât şi a altor persoane, lipsa circumstanţelor agravante şi prezenţa circumstanţei atenuante, consideră necesar stabilirea pedepsei inculpatului Groza Ivan *****, sub formă de închisoare;

- în acest sens, prin prisma art.80/1 ali.(1) Cod penal, instanța de judecată a ajuns concluzia că sancțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, prevede cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani;

- acuzatorul consideră că pedepapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu caracterul infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii, societăţi, perturbate prin infracţiune;

- consideră că, pedeapsa cu amenda nu este echitabilă. Nu creează nici restricții inculpatului, nici nu va preveni comiterea de noi infracțiuni, fapt deja dovedit prin faptul că anterior inculpatul a mai comis de două ori infracțiuni cu intenție. Totodată, inculpatul nu a restituit părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune. De aici apare deducția că nu va executa pedeapsa;

Potrivit art. 447 al.(1) și (2) Cod de Procedură Penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 al. (1) art. 447 al. (2) CPP RM a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat, însă pînă la data examinării recursului declarat de procuror părțile nu au depus careva referințe.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinţei atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de procurorul în Procuratura Soroca, Oficiul Florești, Radu Popa urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) CPP RM, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii*: *respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Judecînd cauza penală, instanţa de fond a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăţia inculpatului Groza Ivan şi a făcut o încadrare juridică justă a acţiunilor acestuia în baza art. 190 alin. (1) Cod penal RM.

Instanţa de fond a făcut o analiză amplă ale probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanţa de fond privind vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal RM, reţinută în sarcina lui Groza Ivan, rezultă pe deplin din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele.

La părerea Colegiului penal, probele administrate pe cauză corespund cerinţelor stipulate de art. 101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinţei de condamnare, fiind în coroborare între ele şi demonstrînd pe deplin vinovăţia lui Groza Ivan în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Referitor la pedeapsă care de fapt este latura contestată, se apreciază că instanţa de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, consfinţite în art. 61 Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infracționale săvârşite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare.

Colegiul penal reţine că materialele cauzei penale denotă faptul că inculpatul, printr-un înscris autentic, a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate prevăzute de art. 364/1 al. (1) CPP RM, declarând că recunoaşte fapta de care este învinuit şi este de acord ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Fapta infractorică săvârşită de către inculpat a fost confirmată în instanţa de fond prin probele administrate, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, iar la baza sentinței just au fost puse şi probele scrise administrate pe caz şi analizate de către instanţa de fond.

Totodată, Colegiul Penal apreciază că instanţa de fond, la stabilirea pedepsei, a ţinut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art. 61 Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare ale pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echităţii sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvîrşirii de el a noi infracţiuni, stabilind inculpatului Groza Ivan o pedeapsă echitabilă faptei infractorice comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Instanţa ţine să menţioneze că individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii şi pedepsei penale.

Potrivit art. 75 al. (1) Cod penal şi art. 394 al. (2) pct. 1) CPP, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă

în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

Colegiul penal indică că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvârşite care conform legii penale face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia până și după comiterea faptei, care anterior a fost condamnat, lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante.

Tot aici, Colegiul penal indică că instanța de fond corect și întemeiat a ținut cont de prevederile alin.(1) art.80[1] Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Respectiv, urmare a constatării vinovăţiei, instanţa a aplicat pedeapsa doar în limitele prevăzute, conducându-se, totodată, de prevederile alin.(1) al art.80[1] Cod penal și anume amendă în mărime de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

Colegiul penal constată că în speță nu există temei legal pentru casarea sentinţei în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluţionarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficienţă dispoziţiilor art. art. 61,75 Cod Penal RM privitor la scopul pedepsei penale şi criteriile generale de individualizare a pedepsei.

La acest capitol, Colegiul remarcă faptul că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Colegiul penal conchide, că instanţa de fond la stabilirea pedepsei a ţinut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei şi corect a aplicat pedeapsa sub formă de amendă în cuantumul stabilit, argumentând concluzia sa în acest aspect.

Pe linia de argumente expuse, luând în consideraţie persoana inculpatului, precum şi de circumstanţele constatate pe cauză, Colegiul penal ajunge la concluzia, că scopul corectării şi reeducării inculpatului se va atinge prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărimea stabilită de instanța de fond reieșind din personalitatea inculpatului și de circumstanțele stabilite descrise și detaliate în sentința instanței de fond.

Pedeapsa stabilită inculpatului va asigura scopurile pedepsei, este echitabilă faptei infracţionale săvîrşite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În circumstanţele stabilite a cauzei penale, Colegiul penal nu constată prezenţa circumstanţelor sau a erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectul invocat și remiterea cauzei la rejudecare în latura stabilirii pedepsei, după cum se solicită în recursul declarat, deoarece soluţia adoptată de către instanţa de fond este întemeiată şi motivată, pedeapsa cu amendă în volumul stabilit inculpatului este echitabil în raport cu circumstanţele cauzei, cu personalitatea acestuia şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Din considerentele enunţate, Colegiul penal concluzionează că în astfel de circumstanţe este neîntemeiată solicitarea invocată de procuror în recursul declarat referitor la casarea totală a sentinței instanței de fond în latura stabilirii pedepsei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, dat fiind că soluţia adoptată de către instanţa de fond este întemeiată şi motivată, aplicată în limitele prevăzute de sancțiunea articolului pentru care a fost condamnat, măsura și mărimea de pedeapsă stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanţele cauzei și cu personalitatea acestuia.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat ca nefondat urmează a fi respins, iar sentinţa instanţei de fond urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducîndu-se de art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Soroca, Oficiul Florești, Radu Popa declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 martie 2026, pe cauza penală de învinuire a lui **Groza Ivan** în baza art. 190 alin. (1) Cod penal RM, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Preşedinte de complet, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari